

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U VUKOVARU

Županijski sud
u Vukovaru
PRIHVAĆENO
[Signature]

Broj: K-DO-42/01
Vukovar, 19. studenoga 2007.
ZB/BD

ŽUPANIJSKOM SUDU U VUKOVARU

VUKOVAR

Na broj: K-48/06

U svezi s krivičnim postupkom koji se vodi kod vas pod gornjim brojem protiv 13. optuženog Slobodana Vučetića, 15. optuženog Petra Gunja i 26. optuženog Stevana Perića, zbog krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske na štetu mještana Berka, na osnovu čl. 291. st. 1. t. 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06, dalje ZKP), odustajemo od optužbe protiv 13. optuženog Slobodana Vučetića i 15. optuženog Petra Gunja u nedostatku dokaza, dok sukladno provedenim dokazima i utvrđenim činjenicama, mijenjamo činjenični opis u našem aktu gornjega broja od 8. rujna 2006., kojim smo sukladno rješenju izvanraspravnog vijeća Županijskog suda u Vukovaru broj Kv-174/06 od 19. srpnja 2006. već uskladili činjenični opis iz prvobitno podignute optužnice gornjega broja od 5. travnja 2006., na način da sada dispozitiv optužnice protiv 26. optuženog Stevana Perića glasi:

da je:

„u razdoblju od 2. rujna 1991. do kraja 1992., u Berku, mjestu s većinskim hrvatskim stanovništvom, nakon okupacije sela od strane tzv. Jugoslavenske narodne armije i paravojskih postrojbi, po osnivanju tzv. Štaba teritorijalne obrane kao organa mjesne vlasti i logora za stanovnike mjesta hrvatske nacionalnosti, zajedno s 5. okrivljenim Gojkom Erorom i 9. okrivljenim Veselinom Rakinićem, kao komandantima toga štaba, i 2. okrivljenim Đorđem Vuletićem, 24. okrivljenim Žarkom Kvočkom i 35. okrivljenim Milanom Veselinovićem, kao članovima navedenog štaba, kao stražar u logoru i to s 25. okrivljenim Milanom Rušnovom, 29. okrivljenim Pavlom Rušnovom i 31. okrivljenim Milošom Perićem, kao stražarima u logoru s pripadnicima tzv. teritorijalne obrane, i to: 1. okrivljenim Mihajlom Erorom, 3. okrivljenim Milanom Grublješićem, 4. okrivljenim Željkom Grublješićem, 6. okrivljenim Draganom Erorom, 7. okrivljenim Miloradom Momićem, 8. okrivljenim Đurom Krošnjarom, 10. okrivljenim Stevanom Vučetićem, 11. okrivljenim Milanom Kneževićem, 12. okrivljenim Milosavom Jovanovićem, 14.

okrivljenim Rankom Mirilovićem, 16. okrivljenim Žarkom Kajganićem, 18. okrivljenim Gojkom Tepšićem, 19. okrivljenim Željkom Erorom, 20. okrivljenim Nikolom Erorom, 21. okrivljenim Mirkom Vorkapićem, 22. okrivljenim Ilijom Čučkovićem, 23. okrivljenim Milošom Vorkapićem, 27. okrivljenim Stevanom Čučkovićem 28. okrivljenim Stevanom Gledićem, 30. okrivljenim Milanom Krošnjarem, 32. okrivljenim Draganom Tepšićem, 33. okrivljenim Mirkom Čandžijom, 34. okrivljenim Draganom Kvočkom i pokojnima Milom Gledićem, Đurom Dejanovićem, Nikolom Gvojićem, Milom Šijukom, Perom Bučanom i Milanom Tepšićem, u zajedničkom cilju da preostalo civilno stanovništvo nesrpske narodnosti natjeraju na napuštanje sela i područje Berka učine srpskim etničkim područjem, protivno odredbama iz čl. 3., čl. 27., čl. 30., čl. 32., čl. 33. i čl. 35. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949., te čl. 53. st. 2. Dopunskog protokola uz ovu konvenciju (Protokol I) i čl. 4. st. 2.a, e i g, čl. 5. st. 1.b i e, st. 2.e i st. 3. Dopunskog protokola uz ovu konvenciju (Protokol II), dio nesrpskog stanovništva od oko 120 civila, koji su ostali u selu, zatvorili u halama Poljoprivrednog kombinata VUPIK-a u selu i potom odveli u za to predviđeni i osnovani logor u kućama Marice i Petra Penavića i Mate Mitrovića, te sudjelovali u provođenju svih aktivnosti kojima je cjelokupno civilno stanovništvo izvrgnuto sustavnom psihičkom i fizičkom zlostavljanju, pa sve do usmrćenja nekih od njih, na način da je zajedno s navedenim osobama ili osobno: prijetio da će ih ubiti jednim rafalom iz oružja, čestim pucanjem iznad glava zatvorenika psihičkih iz zlostavljao, dovodio zatvorenike u logor i odvodio na ispitivanje u podrum kuće Mate Mitrovića i tu ih tukao, prisiljavao ih da svakodnevno idu iz logora gladni hraniti stoku svih mještana, u logoru tukao zatvorenike, te nakon zatvaranja logora 13. prosinca 1991. u više navrata sudjelovao s ostalima u noćnom pucanju iz oružja po kućama Hrvata i njihovim gospodarskim objektima i tjeranju mještana da napuste svoje kuće, tako da je radi ostvarenja gore navedenih ciljeva zajedno s ostalima okrivljenicima ili sam učinio slijedeće:

- tijekom postojanja logora u više navrata kao stražar, s 29. okrivljenim Pavlom Rušnovom, odvodio zatvorenike u podrum susjedne kuće Mate Mitrović, kojom prilikom ih je ispitivao 24. okrivljeni Žarko Kvočka, a on i 29. okrivljeni Pavle Rušnov tukli,

- točno neutvrđenog dana u jesen 1991., zajedno s 18. okrivljenim Gojkom Tepšićem, odveo Zlatu i Janka Latković u logor, koji se nalazio u kući Marice i Petra Penavića, gdje su zadržani sve do raspuštanja logora 13. prosinca 1991.,

- točno neutvrđenog dana u jesen 1991., u dvorištu Marice i Mate Mitrovića, koje se nalazilo uz logor i gdje su u podrumu ispitivali i tukli zatvorenike, gurnuo Milana Jelinića niz stepenice koje vode u podrum, kojom prilikom je ovaj izgubio jedno oko, nakon čega je ovaj odveden iz podruma i ubijen,

- točno neutvrđenog dana u jesen 1991., u logoru, teško pretukao Marina Mitrovića, tako da je bio sav krvav po tijelu, nakon čega je odveden iz logora i ubijen,

- točno neutvrđenog dana u jesen 1991., odveo Slavka Mitrovića iz njegove kuće da ide hraniti stoku, ali ga nije doveo u logor, nego mu se poslije toga gubi svaki trag,

- točno neutvrđenog dana i mjeseca krajem 1991. godine, u logoru, za vrijeme dok pratio s oružjem Maru Krajić da ide hraniti stoku, istu tukao rukama i puškom,

- točno neutvrđenog dana u razdoblju od 19. listopada do 22. listopada 1991., u dvorištu kuće Marice Mitrović udario ju nogom u križa i gurnuo niz stepenice, zadavši joj na taj način tupe udarce, te ozljede desnog koljena i lijeve noge, uslijed čega ni danas ne može hodati,

- točno neutvrđenog dana u jesen 1991., u logoru udario Maricu Mitrović rukom u predjelu usta i izbio joj više zuba,

- točno neutvrđenog dana u zimu krajem 1991. godine, nakon postrojavanja zatvorenika u logoru rano ujutro oko 6,00 sati otišao u susjednu kuću Marice Mitrović, dok su oni morali tako postrojani ostati dulje vrijeme na hladnoći i oskudno odjeveni, a dok su bili postrojani iz oružja pucao iznad njihovih glava, prijeteći im da je dovoljan jedan rafal i da će biti gotovi, što je činio i u sobama gdje su oni spavali,

- točno neutvrđenog dana u zimu 1991. godine, u logoru prisilio Petra Penavića i njegovu suprugu Maricu Penavić da moraju stajati u stroju oko 1,45 sati, oskudno odjeveni pri niskoj temperaturi ispod nula stupnjeva, jer su zakasnili na postrojavanje minut ili dvije, dok je Tadiju Mrkonjića ostavio stajati u stroju više od pola sata, iako mu se ovaj žalio da je invalid i da ne može dulje vrijeme stajati,

- točno neutvrđenog dana 1991. godine, oko mjesec dana nakon okupacije sela, u kući Tadije Mrkonjića od njega uzeo njegovu putovnicu, te sav novac koji je imao, i to 600 DEM i 1.280,00 tadašnjih dinara,

- noću 16. lipnja 1992., oko 02,00 sati, zajedno s Draganom Vorkapićem i pokojnim Milom Šijukom, zvanim Fićko, bacio ručnu bombu na verandu kuće Mate Mitrovića, dok se on nalazio s članovima obitelji u kući,

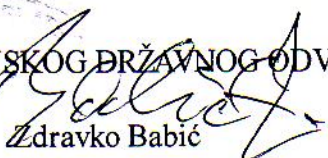
pa je činjenjem opisanih radnji doveo do toga da su dvije osobe ubijene, i to: Milan Jelinić i Marin Mitrović, jednoj osobi se gubi svaki trag, i to i Slavku Mitroviću, pretukao dvije osobe, i to: Maru Kraljić i Maricu Mitrović, uzeo putovnicu i novac od Tadije Mrkonjića, pucao iz raznog oružja po kućama Hrvata, i to: po kući Vladimira Mitrovića i Marijana Kujundžića, te bacio bombu na verandu kuće Mate Mitrovića, tako da su zbog svih opisanih zlostavljanja gotovo sve hrvatske obitelji morale napustiti svoje kuće i imanja i prijeći na slobodni dio Republike Hrvatske,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba i okupacije civilno stanovništvo ubijao, mučio i nečovječno postupao prema njemu, nanosio mu velike patnje i ozljede tjelesnog integriteta i zdravlja, provodio

raseljavanje, protupravno ih odvodio u logor i protuzakonito zatvarao i primjenjivao mjere zastrašivanja i terora,

pa da je time počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratni zločin protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.“

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Zdravko Babić